

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEŞTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.4071/105/2007

21

D E C I Z I A N R . 3 5 9

Şedinţă publică din data de 11 martie 2008

Președinte - Teodor Nițu

Judecători - Afrodita Giurgiu

- Elena Tănăsică

Grefier - Adriana Matache

Pe rol fiind judecarea recursului formulat de părâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE**, prin reprezentanți legali, cu sediul în , str. , nr. , Județ , împotriva sentinței nr. pronunțată la decembrie de Tribunalul Prahova, în contradictoriu cu reclamanta SC SRL cu sediul în , str. , Zona , Hala , nr. , Județ și prin av. și Asociații cu sediul în , sector 1, Sos. , nr. .

Recurs scutit de plata taxei de timbru.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns recurenta-părâta D.G.F.P. , prin consilier juridic și intimata-reclamantă SC SRL , prin avocat din cadrul Baroului , conform imputernicirii avocațiale depusă la dosar.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței faptul că, prin intermediul Serviciului s-a depus la dosar întâmpinare din partea intimatei.

Avocat pentru intimată depune la dosar factura nr. din declară că nu mai are alte cereri de formulat și solicită cuvântul în dezbaterea recursului.

Consilier juridic pentru recurentă, declară că nu mai are alte cereri de formulat, solicitând cuvântul în susținerea recursului.

Curtea ia act de susținerile reprezentanților părților, analizând actele și lucrările dosarului, apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbaterea recursului.

Reprezentanta recurenței solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat, modificarea sentinței instanței de fond, în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiată și menținerea deciziei emisă de organul fiscal, ca fiind temeinică și legală.

Apărătorul intimatei solicită respingerea recursului, ca nefondat, menținerea sentinței pronunțată de instanță de fond, ca temeinică și legală. Cu cheltuieli de judecată.

Mai susține apărătorul intimatei că instanța de fond a făcut o corectă interpretare a cauzei dedusă judecății, organele fiscale respingând în mod greșit

cererea de rambursare, ignorând complet modificarea produsă în privința regimului juridic al bunurilor.

C U R T E A:

Asupra recursului de față reține următoarele :

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului , sub nr reclamanta SC a solicitat anularea deciziei nr. , decizie de impunere nr. și a raportului de inspecție fiscală nr.7247/21.11.2006, toate emise de D.G.F.P. cu consecința obligării acestei părâte la rambursarea soldului negativ al TVA solicitat la rambursarea prin decontul înregistrat la A.F.P.

Prin întâmpinare, părâta a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, motivat de faptul că suma de lei reprezentând TVA a mai făcut obiectul unei solicitări de rambursare, care a fost respinsă, decizia de impunere nr. nu nefiind atacată de reclamantă, precum și pentru faptul că societatea a încălcat dispozițiile art. 149 alin.5 Cod fiscal, întrucât a reportat suma respectivă în anul 2006.

Prin sentința nr. din Tribunalul a admis contestația formulată de reclamanta SC SRL în contradictoriu cu părâta D.G.F.P. a anulat decizia nr. decizia de impunere nr. și, în parte, raportul de inspecție fiscală din - în ce privește soluționarea decontului TVA cu suma negativă – toate emise de către părâta D.G.F.P. a obligat părâta să ramburseze soldul negativ al TVA, solicitat la rambursare prin decontul depus la Administrația Finanțelor Publice sub nr. , de asemenea, a obligat părâta să plătească reclamantei suma de lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că susținerea părâtei conform căreia reclamanta a solicitat repetat rambursarea aceluiași TVA – nu poate fi reținută, întrucât, cea de a doua cerere de rambursare a TVA a avut la bază un alt regim juridic al bunurilor, respectiv dobândirea dreptului de proprietate asupra lor, ulterior primei cereri de rambursare a TVA, astfel că, practic, doar quantumul TVA este identic, taxa n sine fiind diferită.

Ca urmare, a apreciat tribunalul, că nu se poate reține faptul că reclamanta a încălcă dispozițiile art. 149 alin.5 din Legea nr.571/2003, întrucât societatea nu a aportat TVA-ul solicitat la rambursare în anul , solicitare respinsă și econtestată de reclamantă, în perioada fiscală a anului , în realitate TVA solicitată la rambursare prin decontul nr. , fiind aferentă vânzării-umpărării bunurilor de către reclamantă, operațiune intervenită în luna septembrie 2006, deci o nouă taxă pe valoare adăugată aferentă dobândirii proprietății bunurilor, vând un quantum egal însă cu TVA solicitată la rambursare în anul .

Tribunalul a mai reținut faptul că, deși reclamanta nu a respectat dispozițiile t.54 alin.3 și 6 din HG 44/2004, așa cum părâta a învederat, totuși această aprejurare nu afectează dreptul reclamantei la rambursarea TVA aferentă chiziționării bunurilor importate.

Împotriva sentinței a declarat recurs părâta D.G.F.P. criticând-o pentru temeinicie și nelegalitate arătând că instanța de fond și-a însușit în totalitate stinerile reclamantei, a interpretat trunchiat dispozițiile legale în materie,

evidențiind numai aspectele favorabile societății, sprijinindu-se numai pe apărările reclamantei, fără a ține seama și de argumentele organelor de control.

Suma de lei reprezentând TVA achitată în vamă a fost solicitată la rambursare în același quantum, atât în perioada trimestrului al anului , cât și în perioada trimestrului al anului .

În consecință, taxa este aceeași, respectiv taxa pe valoare adăugată, situație în care, interdicția solicitării repetitive la rambursare , operează.

În urma controlului, s-a stabilit că reclamanta-intimată are drept de rambursare numai pentru suma de lei, întrucât restul sumei solicitate în quantum de

lei, reprezentând TVA a mai făcut obiectul unei solicitări de rambursare, respectiv a mai fost inclusă în decontul cu suma negativă de TVA și opțiune de rambursare aferent trimestrului al anului .

Reclamanta –intimată și-a reportat în perioada fiscală următoare, respectiv în anul . suma de lei TVA solicitată la rambursare prin decontul de TVA aferent trimestrului al anului , sumă care a fost respinsă la rambursare, conform deciziei de impunere, nr. contrar dispozițiilor exprese ale art.149 alin.5 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Se solicită admiterea recursului, modificarea sentinței atacate și pe fond respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Intimata SC SRL a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat susținând, în esență, că sentința recurată este temeinică și legală sub aspectul tuturor criticiilor formulate.

Examinând sentința recurată prin prisma criticiilor formulate și a temeiurilor prevăzute de art. 304 Cod pr. civilă, precum și sub toate aspectele conform art. 304¹ Cod pr.civilă, Curtea reține că recursul este fondat, astfel cum se va arăta în continuare:

Instanța de fond a reținut corect situația de fapt, dar a interpretat greșit dispozițiile legale incidente în cauză, respectiv art. 149 alin.5 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal coroborate cu dispozițiile pct. 53 din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice.

Astfel, potrivit dispozițiilor legale menționate, soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată solicitat de reclamantă prin decontul de TVA nu se raportează în perioada fiscală următoare.

Sumele solicitate la rambursare se înregistrează la sfârșitul perioadei fiscale într-un cont analitic separat și nu pot fi luate în considerare pentru regularizările de taxă prevăzute de art. 149 din Codul fiscal, cu excepția cazului când s-a renunțat la cererea de rambursare cu respectarea prevederilor alin.(1).

Reclamanta SC , în calitate de proprietară a bunurilor importate în luna a solicitat din nou rambursarea sumei reprezentând TVA achitată în vamă, incluzând-o în decontul de TVA aferent lunii , fapt ce a generat o sumă negativă a TVA pe care a solicitat-o la rambursare, deși, prin decizia , suma solicitată la rambursare fusese respinsă, iar decizia respectivă nu a fost contestată.

Suma astfel respinsă nu mai putea fi solicitată la rambursare, decât în situația de excepție prevăzută de lege, situație în care reclamanta nu se încadra.

Reclamanta a încălcat dispozițiile legale prin raportarea sumei de lei în perioada trimestrului a anului , în perioada trimestrului al anului și prin solicitarea rambursării aceleiași sume privind TVA pentru a doua oară.

Dispozițiile exprese ale art. 149 alin.5 din Codul fiscal, care interzic raportarea TVA solicitată anterior la rambursare, nu pot fi ignorate, chiar dacă situația juridică a bunurilor importate în luna s-a schimbat în luna

Față de cele precizate Curtea în baza disp. art. 312 C. proc. civ. va admite recursul va modifica în tot sentința și va respinge acțiunea formulată de SC SRL ca neîntemeiată, în cauză fiind incident motivul de modificare prev. de art. 304 pct. 9 C. proc. civ.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite recursul declarat de părâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE**, prin reprezentanți legali, cu sediul în , str. , nr. , Județ , împotriva sentinței nr. pronunțată la 11 de Tribunalul , în contradictoriu cu reclamanta SC SRL cu sediul în , str. , Hala , nr. , Județ și prin Cab. av. și Asociații cu sediul în , sector , Șos. , nr. .

Modifică în tot sentința în sensul că respinge acțiunea ca neîntemeiată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 11 martie 2008.

PREȘEDINTE,

Teodor Nițu

JUDECĂTORI,

Afrodita Giurgiu

Elena Tanasica

GREFIER,

Adriana Matache

Red. E.T.

Tehnored. M.A.

3 ex./27.03.2008

d.f. 4071/105/2007 Tribunalul Prahova

j.f. Stănescu Ionel, Gheorghescu Iosif Breazu

Operator de date cu caracter personal

Nr. notificare 3120

O.P.
otali
mater